

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 5. oktobra 2011 *

V zadevi T-19/06,

Mindo Srl s sedežem v Rimu (Italija), ki jo zastopata J. Folguera Crespo in P. Vidal Martínez, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki so jo najprej zastopali É. Gippini Fournier, N. Khan in F. Amato, nato Gippini Fournier, Khan in L. Malferrari, zastopniki,

tožena stranka,

zaradi predloga za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4012 konč. z dne 20. oktobra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81(1) [ES] (zadeva št. COMP/C.38.281/B.2 – Surovi tobak, Italija) in, podredno, predloga za znižanje globe, naložene družbi Mindo Srl,

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, E. Cremona (poročevalka) in S. Frimodt Nielsen, sodniki,

sodna tajnica: K. Pochéc, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. novembra 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Tožeča stranka, družba Mindo Srl, je italijanska družba, trenutno v likvidaciji. Prvotno je bilo to družinsko podjetje, znano pod imenom Reditab Srl. Nato jo je leta 1995 prevzela družba Intabex Netherlands BV (v nadaljevanju: družba Intabex), hčerinska družba družbe Dimon Inc. Po tem prevzemu je bila njena firma spremenjena v Dimon Italia Srl. Njena glavna dejavnost je bila predelava surovega tobaka. Družba Intabex je 30. septembra 2004 vse svoje deleže v družbi prodala štirim posameznikom, ki niso imeli nobene zveze s skupino, katere krovna družba je bila družba

Dimon. Po tej prodaji se je njena firma spremenila v Mindo. Družba Mindo se je 13. maja 2005 združila z družbo Standard Commercial Corporation (v nadaljevanju: družba SCC) in tako je nastal nov subjekt z imenom Alliance One International, Inc. (v nadaljevanju: družba Alliance One).

Upravni postopek

- 2 Komisija Evropskih skupnosti je 15. januarja 2002 na podlagi člena 11 Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81 ES] in [82 ES] (UL 1962, 13, str. 204), italijanskim poklicnim združenjem predelovalcev in pridelovalcev tobaka, in sicer Associazione professionale trasformatori tabacchi italiani (APTI, italijansko nacionalno združenje predelovalcev tobaka) in Unione italiana tabacco (Unitab, italijanska tobačna unija), poslala zahteve po informacijah v zvezi z italijanskim trgov surovega tobaka.
- 3 Komisija je 19. februarja 2002 prejela zahtevo družbe Deltafina SpA, predelovalca s članstvom v APTI, za imuniteto pred globami na podlagi Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2002, C 45, str. 3, v nadaljevanju: obvestilo o ugodni obravnavi). Navedeni družbi je 6. marca 2002 na podlagi točke 15 navedenega obvestila odobrila pogojno imuniteto.
- 4 4. aprila 2002 je bil sestanek APTI. Na tem sestanku je družba Deltafina udeležence – med drugim družbo Transcatat SpA in tožečo stranko – obvestila o svoji zahtevi za imuniteto in odločitvi Komisije, da ji odobri pogojno imuniteto.

- 5 Istega dne je Komisija prejela zahtevo tožeče stranke za imuniteto na podlagi točke 8 obvestila o ugodni obravnavi in, podredno, zahtevo za znižanje globe na podlagi točk od 20 do 27 navedenega obvestila, nekaj ur pozneje pa še zahtevo družbe Transcatab za znižanje globe.
- 6 Komisija je 9. aprila 2002 potrdila prejem zahteve tožeče stranke za imuniteto pred globami in jo na podlagi točke 12 obvestila o ugodni obravnavi obvestila, da domnevna kršitev ni upravičena do imunitete pred globami, ker navedena zahteva za imuniteto ne izpolnjuje pogojev iz točke 8(a) in točke 9 ali točke 8(b) in točke 10 navedenega obvestila. Prav tako je na podlagi točke 25 navedenega obvestila potrdila prejem zahteve tožeče stranke za znižanje globe.
- 7 Tožeča stranka je 8. aprila 2002 predložila dodatne dokaze, in sicer nova pojasnila in 10 prilog. Komisija je 17. aprila 2002 potrdila prejem navedenih dokumentov.
- 8 Komisija je 18. in 19. aprila 2002 na podlagi člena 14 Uredbe št. 17 opravila preiskavo v prostorih tožeče stranke in družbe Transcatab ter v prostorih družb Trestina Azienda Tabacchi SpA in Romana Tabacchi SpA.
- 9 Komisija je 8. oktobra 2002 tožečo stranko in družbo Transcatab obvestila, da jima glede na to, da sta bili prva oziroma druga družba, ki sta predložili dokaze o kršitvi v smislu obvestila o ugodni obravnavi, namerava na koncu upravnega postopka odobriti od 30- do 50-odstotno oziroma od 20- do 30-odstotno znižanje zneska globe, ki bi jima bila zaradi morebitnih ugotovljenih kršitev naložena, če ne bi sodelovali.

- 10 Komisija je 25. februarja 2004 sprejela uradno obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki ga je poslala desetim družbam ali podjetniškim združenjem, med drugim družbam Deltafina, Transcatab, Romana Tabacchi in tožeči stranki (v nadaljevanju skupaj: predelovalci), ter nekaterim njihovim matičnim družbam, med drugim družbam Dimon, SCC in Universal Corp., matični družbi družbe Deltafina. Naslovniki uradnega obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah so imeli dostop do upravnega spisa, katerega kopijo jim je Komisija poslala na CD-ROM-u, in so v odgovor na njene ugotovitve o možnih kršitvah predložili pisne pripombe. 22. junija 2004 je bilo opravljeno zaslišanje.
- 11 Potem ko je bil 21. decembra 2004 sprejet dodatek k uradnem obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah z dne 25. februarja 2004, je bilo 1. marca 2005 opravljeno drugo zaslišanje.
- 12 Komisija je po posvetovanju s Svetovalnim odborom za omejevalna ravnanja in prevladujoče položaje in na podlagi končnega poročila pooblaščenca za zaslišanje 20. oktobra 2005 sprejela Odločbo C(2005) 4012 konč. z dne 20. oktobra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81(1) [ES] (zadeva št. COMP/C.38.281/B.2 – Surovi tobak, Italija) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), katere povzetek je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* 13. februarja 2006 (UL L 353, str. 45).

Izpodbijana odločba

- 13 Izpodbijana odločba zadeva na prvem mestu horizontalni omejevalni sporazum predelovalcev na italijanskem trgu surovega tobaka (uvodna izjava 1 izpodbijane odločbe).

- 14 Komisija je v izpodbijani odločbi ugotovila, da so predelovalci v okviru navedenega omejevalnega sporazuma od leta 1995 do začetka leta 2002 določali pogoje trgovanja za nakup surovega tobaka v Italiji, tako glede neposrednih nabav od pridelovalcev kot od „tretjih podjetij za pakiranje“, med drugim z določanjem cen in delitvijo trga (uvodna izjava 1 izpodbijane odločbe).
- 15 Izpodbijana odločba na drugem mestu zadeva še dve od omejevalnega sporazuma predelovalcev ločeni kršitvi, ki sta se zgodili med letom 1999 in koncem leta 2001, in sicer da je APTI določalo pogodbene cene, o katerih se je za svoje člane pogajalo za sklenitev panožnih sporazumov s konfederacijo Unitab, ta pa da je določala cene, o katerih se je za svoje člane dogovorila z APTI za sklenitev istih sporazumov.
- 16 Komisija je v izpodbijani odločbi ocenila, da ravnanje predelovalcev pomeni eno nepretrgano kršitev člena 81 ES (glej zlasti uvodne izjave od 264 do 269 izpodbijane odločbe).
- 17 Komisija je pojasnila, da glede na to, da sta obe skupini, ki sta jima med trajanjem kršitve pripadali družbi Transcatab in tožeča stranka, prenehali obstajati po svoji združitvi v nov subjekt Alliance One, je ta kot pravni naslednik teh dveh skupin naslovnik izpodbijane odločbe. Podobno velja za tožečo stranko, ki jo je družba Intabex prodala posameznikom, ki so jo preimenovali v Mindo (uvodni izjavi 349 in 350 izpodbijane odločbe).
- 18 Komisija je v uvodni izjavi 351 sklenila, da je treba družbe Deltafina, Universal, tožečo stranko, družbe Transcatab, Alliance One, Romana Tabacchi, APTI in Unitab spoznati za odgovorne za kršitve in zoper njih izdati izpodbijano odločbo.

- 19 Komisija je v uvodnih izjavah od 356 do 404 izpodbijane odločbe določila globe, ki naj se naložijo njenim naslovnikom.
- 20 Komisija je po tem, ko je ocenila resnost kršitve in v uvodni izjavi 369 izpodbijane odločbe sklenila, da je storjena kršitev predelovalcev zelo resna, proučila vprašanje „posamezne teže“ in „odvračanja.“
- 21 Komisija je zaradi zagotovitve odvračilnosti globe ocenila, da je treba izhodiščni znesek globe za družbo Deltafina pomnožiti z množiteljem 1,5, torej zvišati za 50 %, izhodiščni znesek globe za tožečo stranko in družbo Transcatab pa z množiteljem 1,25, torej zvišati za 25 % (uvodna izjava 375 izpodbijane odločbe).
- 22 Komisija je tako v uvodni izjavi 376 izpodbijane odločbe določila te izhodiščne zneske glob:
- družba Deltafina: 37,5 milijona EUR;
 - družba Transcatab: 12,5 milijona EUR;
 - tožeča stranka: 12,5 milijona EUR;
 - družba Romana Tabacchi: 10 milijonov EUR.

- 23 Komisija je nato proučila vprašanje trajanja kršitve. Med drugim iz uvodnih izjav od 377 do 379 izpodbijane odločbe izhaja, da je Komisija zvišala izhodiščne zneske glob za 10 % za celotno leto kršitve in za 5 % za vsako dodatno obdobje, enako šestim mesecem ali daljše. Tako je bil izhodiščni znesek globe za družbo Deltafina, tožečo stranko in družbo Transcatab zvišan za 60 %, kar ustreza obdobju kršitve šestih let in štirih mesecev, za družbo Romana Tabacchi pa zvišan za 25 %, kar ustreza obdobju kršitve dveh let in osmih mesecev.
- 24 Izhodiščni zneski glob, ki so bili naloženi naslovníkom izpodbijane odločbe, so torej:
- družba Deltafina: 60 milijonov EUR;
 - družba Transcatab: 20 milijonov EUR;
 - tožeča stranka: 20 milijonov EUR;
 - družba Romana Tabacchi: 12,5 milijona EUR.
- 25 Komisija je v uvodnih izjavah od 380 do 398 izpodbijane odločbe proučila, ali je treba upoštevati olajševalne okoliščine, in zavrnila vse utemeljitve tožeče stranke v zvezi s tem.
- 26 Komisija je ocenila tudi, ali je treba prilagoditi izhodiščne zneske glob za različne naslovníke tako, da ne bi presegale 10 % prometa, kot je določeno v členu 23(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] (UL 2003, L 1, str. 1) (uvodne izjave od 399 do 404 izpodbijane odločbe).

- 27 V zvezi s tem je Komisija omejila solidarno odgovornost tožeče stranke na 10 % njene prometa v zadnjih poslovnih letih, to je na 3,99 milijona EUR, glede na to, da ob sprejetju izpodbijane odločbe ni bila več povezana s prejšnjo skupino, katere krovna družba je bila družba Dimon (uvodna izjava 404 izpodbijane odločbe).
- 28 V uvodnih izjavah od 405 do 500 se je Komisija izrekla o uporabi obvestila o ugodni obravnavi. Ugotovila je, da je tožeča stranka ravnala v skladu s pogoji, postavljenimi na podlagi njenega zahtevka za znižanje, ter na podlagi ocene predloženih dokazov in sodelovanja med postopkom sklenila, da ji dodeli najvišjo raven znižanja, predvideno znotraj razredov, ki so ji bili sporočeni po njenem zahtevku za znižanje, to je 50 % (uvodna izjava 499 izpodbijane odločbe).
- 29 Komisija je v členu 2 izpodbijane odločbe v skladu s členom 23(2) Uredbe št. 1/2003 določila te zneske glob, ki naj se naložijo podjetjem in podjetniškim združenjem, naslovnikom izpodbijane odločbe:

- družbi Deltafina in Universal, solidarno: 30 milijonov EUR;
- tožeča stranka in družba Alliance One: 10 milijonov EUR; družba Alliance One je odgovorna za celoto, družba Mindo je solidarno odgovorna le za 3,99 milijona EUR;
- družbi Transcatab in Alliance One, solidarno: 14 milijonov EUR;

- družba Romana Tabacchi: 2,05 milijona EUR;
- APTI: 1000 EUR;
- Unitab: 1000 EUR.

Postopek

- ³⁰ Tožeča stranka je 20. januarja 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo.
- ³¹ V tožbi je tožeča stranka med drugim predlagala združitev obravnavane zadeve z zadevo, ki se nanaša na tožbo, ki jo je 24. januarja 2006 vložila družba Alliance One in s katero je predlagala delno razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe (zadeva T-25/06, Alliance One International proti Komisiji). Podobno je predlagala tudi družba Alliance One.
- ³² Družba Alliance One je 14. februarja 2006 plačala celoten znesek globe, ki jo je njej in tožeči stranki naložila Komisija, tožeča stranka pa je bila solidarno odgovorna samo za del navedenega zneska, in sicer za 3,99 milijona EUR.
- ³³ Glede tožeče stranke se je 4. julija 2006 začel postopek likvidacije, ne da bi o tem kdaj koli obvestila Splošno sodišče.

- 34 Tožeča stranka je z ločenim aktom, ki ga je sodno tajništvo Splošnega sodišča prejelo 27. julija 2006, ponovila svoj predlog za združitev obravnavane zadeve z zadevo T-25/06. Družba Alliance One je 21. avgusta 2006 predložila svoja stališča o tem predlogu in se z njim strinjala.
- 35 Komisija je v dopisu, ki je bil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložen 21. avgusta 2006, navedla svojo oceno, da združitev navedenih dveh zadev ne bi bistveno povečala učinkovitosti postopka, in da presojo glede tega prepušča Splošnemu sodišču.
- 36 Splošno sodišče ni ugodilo predlogu za združitev.
- 37 Tožeča stranka je po tem, ko je eden od njenih upnikov pri Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare (stečajno sodišče v Rimu, v nadaljevanju: Tribunale fallimentare di Roma), 27. decembra 2006 vložil predlog za začetek stečajnega postopka (istanza di fallimento), 5. marca 2007 na podlagi člena 161 regio decreto 16 marzo 1942, n. 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa (kraljevi dekret št. 267 z dne 16. marca 1942 o stečajnem postopku, postopku dogovarjanja z upniki, prisilni upravi in prisilni administrativni likvidaciji, GU z dne 6. aprila 1942, izredni dodatek št. 81, kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: italijanski zakon o stečaju), pri istem sodišču vložila predlog za uvedbo postopka dogovarjanja z upniki z odsvojitvijo premoženja (v nadaljevanju: postopek dogovarjanja z upniki). Tribunale fallimentare di Roma je s sodbo z dne 27. novembra 2007 potrdilo dogovor z upniki, ki ga je predlagala tožeča stranka.
- 38 Na podlagi poročila sodnika poročevalca se je Splošno sodišče (tretji senat) odločilo začeti ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva, ki so določeni v členu 64 njegovega Poslovnika, stranki pozvalo, naj predložita nekatere listine. Stranki sta se na te zahteve odzvali v določenem roku.

- 39 Stranki sta na obravnavi 29. novembra 2010 ustno podali stališča in odgovore na vprašanja Splošnega sodišča.
- 40 Komisija je na obravnavi – glede na to, da je nekaj dni pred tem izvedela, da je tožeča stranka od julija 2006 v likvidaciji – v bistvu navedla, da je tožeča stranka izgubila pravni interes v obravnavani zadevi, ker je družba Alliance One plačala celoten znesek globe, ki jima je bil naložen, vključno s 3,99 milijona EUR, ki jih je morala plačati solidarno s tožečo stranko, ne da bi od te zahtevala vračilo dela plačanega zneska globe, tudi če je bila ta v postopku likvidacije.
- 41 Splošno sodišče je zato tožečo stranko v okviru ukrepa procesnega vodstva v smislu člena 64 Poslovnika pozvalo k predložitvi vseh ustreznih informacij in dokumentov v zvezi z vsemi sporazumi, ki jih je sklenila z družbo Alliance One glede plačila globe s strani te in možnosti zahtevanja vračila dela plačane globe, kar je bilo vneseno v zapisnik obravnave. Navedeni ukrep procesnega vodstva je bil nato ponovljen v dopisu Splošnega sodišča, ki je bil tožeči stranki poslan 8. decembra 2010.
- 42 Poleg tega je tožeča stranka v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča navedla, da z drugim stavkom tretjega dela tožbenih predlogov (glej točko 57 v nadaljevanju) predlaga samo znižanje tistega dela globe, ki jo mora plačati solidarno z družbo Alliance One.
- 43 Tožeča stranka se je v dopisu z dne 6. januarja 2011 odzvala na zahtevo Splošnega sodišča z obravnave in predložila nekatere dokumente. Ni pa navedla, da je v postopku dogovarjanja z upniki niti da ta postopek še poteka. V bistvu je navedla, da ima še vedno pravni interes v obravnavani zadevi.

- 44 Komisija je 21. februarja 2011 v stališčih o dopisu tožeče stranke z dne 6. januarja 2011 ponovila, da je ta izgubila pravni interes v obravnavani zadevi. Poleg tega je predložila dokument trgovinske zbornice iz Rima (Italija) o finančnem stanju tožeče stranke in potrditvi, da v zvezi s to od 21. maja 2007 poteka postopek dogovarjanja z upniki, registriran pod številko 3/07. Ugotovila je tudi, da lahko Splošno sodišče v skladu s členom 64(4) Poslovnika odredi ukrep procesnega vodstva, s katerim bi od družbe Alliance One zahtevalo informacije v zvezi z izvrševanjem njenega upravičenja do uveljavljanja pravic proti tožeči stranki zaradi vračila dela plačanega zneska globe.
- 45 Tožeča stranka je v dopisu z dne 11. marca 2011 navedla svoja stališča v zvezi s stališči Komisije z dne 21. februarja 2011, in sicer je nasprotovala ukrepu procesnega vodstva, s katerim bi se zahtevalo informacije od družbe Alliance One, ter navedla, da je Komisija zlorabila postopek.
- 46 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64(3)(c) Poslovnika v dopisu z dne 17. marca 2011 postavilo pisna vprašanja družbi Alliance One.
- 47 Družba Alliance One je na vprašanja Splošnega sodišča z dne 17. marca 2011 odgovorila v dopisu z dne 30. marca 2011. V bistvu je navedla, da proti tožeči stranki še ni uveljavljala pravic do vračila dela plačanega zneska globe, ker bo raje počakala na izid obravnavanega postopka. Pojasnila je tudi, da bi, če bi želela to storiti, „zelo verjetno morala zahtevati sodbo za vračilo [od tožeče stranke] in plačilni nalog na podlagi te sodbe“. Poleg tega je navedla, da bi morala v primeru celotne ali delne razveljavitve globe s strani Splošnega sodišča tožeči stranki vrniti vrnjeni znesek z obrestmi, zaradi česar bi bil ves postopek „težaven, drag in dolg“. Ocenila je tudi, da njena pravica še ni zastarala in tudi ne bo do konca obravnavanega postopka. Nazadnje je opozorila na to, da upniku obstoj postopka dogovarjanja z upniki ne preprečuje, da pri pristojnih

sodiščih vloži tožbe za pridobitev ugotovitvene sodbe zoper dolžnika, ki je v postopku navedenega dogovarjanja z upniki, in da od razglasitve potrditvene sodbe predlaga izdajo plačilnega naloga.

- 48 Tožeča stranka in Komisija sta v dopisih z dne 18. oziroma 19. aprila 2011 predložili svoja stališča o informacijah, ki jih je predložila družba Alliance One.
- 49 Splošno sodišče je v dopisu z dne 12. maja 2011 tožečo stranko na podlagi ukrepov procesnega vodstva pozvalo, naj predloži nekatere dokumente v zvezi s postopkom dogovarjanja z upniki, ki poteka pri Tribunale fallimentare di Roma, in vse upoštevne informacije v zvezi z izvajanjem navedenega dogovora z upniki.
- 50 Tožeča stranka se je na te zahteve odzvala v dopisu z dne 20. maja 2011. Med drugim je predložila vlogo za dogovor z upniki in predlog za dogovor z upniki z dne 5. marca 2007, ki je bil poslan njenim upnikom, sodbo o potrditvi dogovora z upniki, ki jo je 27. novembra 2007 izdalo Tribunale fallimentare di Roma, in druge dokumente v zvezi s stanjem izvajanja navedenega dogovora z upniki.
- 51 25. maja 2011 je bila pri Tribunale fallimentare di Roma obravnava za oceno izvajanja dogovora z upniki in/ali odločitve o njegovi odpovedi ali razveljavitvi v skladu s členom 186 italijanskega zakona o stečaju.
- 52 Tožeča stranka je 1. junija 2011 na zahtevo Splošnega sodišča predložila seznam upnikov, ki ga je priložila vlogi za dogovor z upniki, predloženi Tribunale fallimentare di Roma 5. marca 2007. Na navedenem seznamu ni terjatev družbe Alliance One zoper tožečo stranko.

- 53 15. junija 2011 je bila ponovno obravnava pri Tribunale fallimentare di Roma.
- 54 Komisija je 21. junija 2011 predložila svoja stališča o dokumentih, ki jih je tožeča stranka predložila z dopisom z dne 20. maja 2011, in o seznamu upnikov, ki ga je ta predložila 1. junija 2011.
- 55 Tožeča stranka je v dopisu z dne 13. junija 2011 v odgovor na še en ukrep procesnega vodstva odgovorila na vprašanja Splošnega sodišča, predložila dokumente in se opredelila do vprašanja, ali je v smislu člena 113 Poslovnika o obravnavani tožbi še treba odločiti.
- 56 Komisija se je 29. julija 2011 na zahtevo Splošnega sodišča opredelila do vprašanja, ali je v smislu navedenega člena o obravnavani tožbi še treba odločiti.

Predlogi strank

- 57 Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj:
- razglasi člen 1.1(a) izpodbijane odločbe za ničen v delu, ki se nanaša na dalj časa trajajočo kršitev, za katero se šteje, da se je končala najpozneje 19. februarja 2002 namesto 15. januarja 2002;
 - razglasi člen 2(b) izpodbijane odločbe za ničen v delu, v katerem bi ji morala biti priznana popolna imuniteta pred globami po obvestilu o ugodni obravnavi;

- podredno, naj se spremeni člen 2(b) izpodbijane odločbe in bistveno zmanjša globa, naložena [njej] in solidarno družbi Alliance One;
- Komisiji naloži plačilo stroškov;
- v skladu s členom 50(4) Poslovnika odredi združitev obravnavane zadeve z zadevo v zvezi s tožbo družbe Alliance One zoper izpodbijano odločbo.

58 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

59 Splošno sodišče lahko v skladu s členom 113 Poslovnika kadar koli po uradni dolžnosti in opredelitvi strank preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda oziroma ali je tožba postala brezpredmetna in je treba postopek ustaviti.

- ⁶⁰ V skladu s sodno prakso pomanjkanje pravnega interesa pomeni procesno predpostavko javnega reda, ki jo sodišče Evropske unije lahko preizkusi po uradni dolžnosti (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 28. septembra 2004 v zadevi MCI proti Komisiji, T-310/00, ZOdl., str. II-3253, točka 45 in navedena sodna praksa, ter sklep Splošnega sodišča z dne 10. marca 2005 v združenih zadevah Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia in drugi proti Komisiji, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, od T-245/00 do T-248/00, T-250/00, T-252/00, od T-256/00 do T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, od T-274/00 do T-276/00, T-281/00, T-287/00 in T-296/00, ZOdl., str. II-787, točka 22 in navedena sodna praksa). Skleniti je treba, da lahko sodišče Unije po uradni dolžnosti preizkusi tudi izgubo pravnega interesa.
- ⁶¹ V obravnavani zadevi je treba, potem ko so se stranke opredelile, najprej proučiti trditve Komisije z obravnave in iz stališč do odgovorov tožeče stranke na pisna vprašanja Splošnega sodišča, po kateri je slednja v bistvu izgubila pravni interes za nadaljevanje tega postopka, ker je znesek globe, ki ga je bilo treba plačati solidarno, v celoti plačala družba Alliance One, ki proti tožeči stranki ni uveljavljala pravice do vračila dela plačanega zneska globe.

Trditve strank

- ⁶² Komisija v bistvu navaja, da tožeča stranka nima interesa za nadaljevanje tega postopka, ker je družba Alliance One februarja 2006 plačala celoten znesek globe, ki jo je morala tožeča stranka plačati solidarno s to družbo, ki proti tožeči stranki ni uveljavljala pravice do vračila dela plačanega zneska globe. V zvezi s tem dvomi v obstoj pravice družbe Alliance One do uveljavljanja takega vračila od tožeče stranke. Meni, da taka pravica ne izhaja niti iz predloga tožeče stranke za dogovor z upniki niti iz njenih računovodskih zapisov, vloženih v register podjetij v skladu z italijansko zakonodajo. Meni, da bi bilo mogoče to pojasniti z obstojem jamstva ali kakšnega drugega

akta, s katerim se je družba Alliance One ob prodaji svojih delnic tožeči stranki zavezala, da bo plačala celotno globo, ki jima je bila naložena.

63 Komisija poleg tega zavrača trditve tožeče stranke v podporo ohranitvi pravnega interesa te v obravnavanem postopku.

64 Kar zadeva domnevni interes tožeče stranke, da se brani zoper morebitne odškodninske zahtevke tretjih oseb, Komisija v stališčih z dne 21. februarja 2011 v zvezi z dopisom tožeče stranke z dne 6. januarja 2011 navaja, da ta ni dala nobenih podatkov o sodnih postopkih, ki so jih ali jih nameravajo sprožiti tretje osebe, oškodovane s kršitvami. Komisija v zvezi z dopisoma, ki vsebujeta odškodninske zahtevke in ju je 20. maja oziroma 13. julija 2011 v spis vložila tožeča stranka; navaja, da ne dokazujeta, da je bila vložena tožba, predvsem pa ne tega, da taka tožba ni zastarala.

65 Kar zadeva, nazadnje, domnevno obveznost tožeče stranke, da družbi Alliance One vrne del globe, ki jo je ta plačala, Komisija opozarja na to, da ni verjetno, da bi družba Alliance One zdaj proti tožeči stranki uveljavljala pravico do navedenega vračila, predvsem glede na to, da se ni odzvala ob uvedbi likvidacije tožeče stranke in postopka dogovarjanja z upniki. Prav tako bi bilo težko uskladiti domnevni obstoj take pravice družbe Alliance One z njeno neodzivnostjo glede tega v vseh teh letih. Poleg tega namere družbe Alliance One glede možnosti uveljavljanja pravice do vračila dela plačanega zneska globe proti tožeči stranki ne izhajajo jasno iz njenega odgovora na pisna vprašanja Splošnega sodišča. Sicer pa bi bilo glede na to, da pravica družbe Alliance One, da od tožeče stranke zahteva vračilo dela plačanega zneska globe, temelji neposredno na izpodbijani odločbi, težko razumeti, kakšne težave bi lahko nastale pri pridobivanju sodbe italijanskega sodišča po poenostavljenem postopku.

- ⁶⁶ Tožeča stranka trdi, da ima očiten in neposreden interes za nadaljevanju postopka. Meni, da tudi če je v postopku likvidacije ali če je njena nekdanja matična družba, družba Alliance One, lahko začasno plačala celoten znesek globe, ki jima je bila naložena in za katero je bila solidarno odgovorna v višini 3,99 milijona EUR, to ne vpliva na njen interes za nadaljevanje postopka.
- ⁶⁷ Prvič, tožeča stranka navaja, da njen pravni interes izhaja iz njene temeljne pravice do sojenja, ki jo izpeljuje iz člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin – podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP) –, kakor je v pravni red Unije prenesen s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2010, C 83, str. 389).
- ⁶⁸ Tožeča stranka v zvezi s tem opozarja na to, da se razlogi, ki jih navaja v podporo tožbi, nanašajo, prvič, na pravno opredelitev nekaterih dejstev (zlasti pripisovanje odgovornosti za nekatere sporazume za pripravo panožnih sporazumov, obstoj olajševalnih okoliščin, vpliv majhnosti trga na presojo njenega ravnanja in naložitev nižje globe); drugič, na krajše trajanje očitane ji kršitve, in tretjič, na to, da je Komisija napačno uporabila obvestilo o ugodni obravnavi (ker je hotela v skladu s členom 23 navedenega obvestila pridobiti popolno imuniteto ali, podredno, „delno imuniteto“ pred globami).
- ⁶⁹ Poleg tega tožeča stranka trdi, da njen interes za nadaljevanju tega postopka ni omejen na globo, ampak se nanaša tudi na odgovornost, ki se ji pripisuje za določeno ravnanje, in na pravno presojo tega ravnanja.

70 Drugič, tožeča stranka trdi, da njen pravni interes izhaja tudi iz njene pravice do obrambe pred morebitnimi odškodninskimi tožbami ali uveljavljanjem odgovornosti s strani tretjih oseb za kršitve, navedene v izpodbijani odločbi, ko ta postane pravno-močna. V zvezi s tem je dopisu z dne 20. maja 2011 priložila dopis, ki ji ga je poslala neka italijanska zadruga proizvajalcev tobaka in vsebuje zahtevek za odškodnino v višini 2,3 milijona EUR zaradi kršitve pravil o konkurenci z ravnanji, sankcioniranimi z izpodbijano odločbo. Tak odškodninski zahtevek naj bi bil omenjen tudi v poročilu upravitelja dogovora z upniki z dne 14. aprila 2011.

71 Tretjič, tožeča stranka trdi tudi, da ima objektivni in neposreden interes za znižanje globe ali celo njeno razveljavitev v celoti. V zvezi s tem opozarja na to, prvič, da bi družba Alliance One lahko v skladu s členom 1292 italijanskega civilnega zakonika zoper njo v prihodnosti uveljavljala regresni zahtevek. Poleg tega navaja, da mora v skladu z italijanskim pravom njeno poslovodstvo varovati interese njenih upnikov pred vsemi mogočimi okoliščinami. Na drugem mestu opozarja na to, da sporazumi o prodaji njenih delnic ne omenjajo postopka pred Komisijo, v katerem je bila izdana izpodbijana odločba, in ne vsebujejo izrecnega jamstva za nadomestilo v njeno korist za kakršno koli globo, ki bi izhajala iz odločbe Komisije. Zato meni, da je njen interes za nadaljevanje tega postopka do konca očiten, saj ni mogoče izključiti, da bi družba Alliance One v prihodnosti zoper njo vložila tožbo zaradi vračila dela plačanega zneska globe. Na tretjem mestu navaja, da tudi če bi navedeni sporazumi predvidevali možnost nadomestila za globo, ki jo naloži Komisija, bi bila veljavnost tega nadomestila ogrožena, če bi ji bila odvzeta pravica do izpodbijanja odločbe pred Splošnim sodiščem z zahtevo za popolno imuniteto ali znižanje zneska globe.

72 Tožeča stranka poleg tega meni, da tudi odgovor družbe Alliance One na pisna vprašanja Splošnega sodišča potrjuje obstoj njenega pravnega interesa. Prvič iz navedenega odgovora izhaja, da nevarnost morebitnih odškodninskih tožb tretjih oseb še vedno obstaja, ker po italijanskem pravu še niso zastarale. Drugič opozarja na to, da pravica družbe Alliance One do tožbe zoper njo zaradi vračila dela plačanega zneska

globe ni zastarala. Tretjič meni, da bi, če bi bilo družbi Alliance One v zadevi T-25/06 ugodeno, ostala edina odgovorna za plačilo 3,99 milijona EUR, zato je njen pravni interes očiten.

73 Tožeča stranka v odgovoru z dne 20. maja 2011 navaja, da člen 168 italijanskega zakona o stečaju ne omejuje pravice prejšnjih upnikov, da v času med vložitvijo predloga za dogovor z upniki in dnevom pravnomočnosti sodbe o potrditvi tega pri pristojnih sodiščih vložijo tožbe zaradi pridobitve ugotovitvene sodbe zoper dolžnika v postopku dogovarjanja z upniki in da po tem času pri pristojnih sodiščih vložijo tožbe zaradi poplčila terjatve s strani dolžnika v postopku dogovarjanja z upniki.

74 Po mnenju tožeče stranke prejšnji upniki, ki se niso strinjali ali niso glasovali, po potrditvi in med dejanskim izvrševanjem dogovora z upniki v razmerju do likvidacijskega upravitelja družbe in z njegovim posredovanjem niso omejeni pri poplčilu terjatev. Poleg tega morajo, odvisno od primera, spoštovati odstotke poplčila upnikov in roke, določene v potrjenem dogovoru z upniki. Sicer pa prejšnji upniki niso omejeni pri izvrševanju svojih pravic niti po koncu izvrševanja dogovora z upniki, ob spoštovanju odstotkov in v dogovoru z upniki določenih rokov za vse upnike. Zato bi lahko družba Alliance One zoper njo še vedno vložila tožbo pri pristojnem sodišču zaradi izdaje sklepa o plačilnem nalogu.

75 Poleg tega tožeča stranka pojasnjuje, da je vprašanje, ali se lahko dogovor z upniki v skladu s členom 186 italijanskega zakona o stečaju izvrši ali razveljavi, trenutno predmet kontradiktorne razprave pri Tribunale fallimentare di Roma. Ob razveljavitvi

dogovora z upniki bi se uporabljala člena 137 in 138 navedenega zakona, kar bi pomenilo samodejno ponovno uvedbo postopka stečaja zoper njo. Vendar tudi v takem primeru ne bi izgubila interesa za nadaljevanje tega postopka. Meni namreč, da lahko družba Alliance One vedno od nje zahteva vračilo dela plačanega zneska globe s predlogom za priznanje terjatve v stečajnem postopku.

- 76 Nazadnje tožeča stranka v dopisu z dne 13. julija 2011 opozarja na to, da je družba Alliance One jasno navedla, zakaj proti njej še ni izvršila pravice do uveljavljanja vračila dela plačanega zneska globe (glej točko 47 zgoraj). Nato pa v bistvu navaja, da ji na podlagi italijanskega prava ni bilo treba navesti družbe Alliance One v računovodskih izkazih brez izrecne zahteve te za vračilo in zato tudi ne na seznamu upnikov v predlogu za dogovor z upniki. Meni, da italijanski zakon o stečaju in veljavni računovodski standardi ne zavezujejo k temu, da se v računovodske izkaze vključi možnost zahtevka družbe Alliance One, če takega zahtevka še ni bilo, niti znesek niti obstoj takega zahtevka pa še nista znana.

Presoja Splošnega sodišča

- 77 Treba je opozoriti na to, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso tožba za razveljavitev in/ali spremembo odločbe, ki jo vloži fizična ali pravna oseba, dopustna le, če ima ta interes, da se izpodbijani akt razveljavi in/ali spremeni. Pogoj za tak interes je, da ima razveljavitev in/ali sprememba tega akta lahko pravne posledice ali, z drugimi besedami, da lahko tožba s svojim izidom povzroči ugodne posledice za stranko, ki jo je vložila (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 5. marca 2009 v zadevi Komisija proti Provincia di Imperia, C-183/08 P, neobjavljena v ZOdl., točka 19; glej zgoraj

v točki 60 navedeno sodbo MCI proti Komisiji, točka 44 in navedena sodna praksa, in sodbo Splošnega sodišča z dne 18. marca 2010 v zadevi Forum 187 proti Komisiji, T-189/08, ZOdl., str. II-1039, točka 62 in navedena sodna praksa), in da ta upravičuje obstoječ in dejanski interes za razveljavitev in/ali spremembo navedenega akta (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 19. junija 2009 v zadevi Socratec proti Komisiji, T-269/03, neobjavljena v ZOdl., točka 36 in navedena sodna praksa).

⁷⁸ Tak interes mora obstajati do sprejetja sodne odločbe, sicer se postopek ustavi (glej sodbo Sodišča z dne 7. junija 2007 v zadevi Wunenburger proti Komisiji, C-362/05 P, ZOdl., str. I-4333, točka 42 in navedena sodna praksa). Ta zahteva namreč na ravni postopka zagotavlja, da sodišča v interesu učinkovitega sodstva ne obravnavajo popolnoma teoretičnih predlogov za mnenje in/ali vprašanj (glej v tem smislu sklep Splošnega sodišča z dne 17. oktobra 2005 v zadevi First Data in drugi proti Komisiji, T-28/02, ZOdl., str. II-4119, točka 36, in zgoraj v točki 77 navedeno sodbo Socratec proti Komisiji, točka 36).

⁷⁹ Poleg tega je bilo že razsojeno, da mora tožeča stranka, če se interes, na katerega se sklicuje, nanaša na prihodnji pravni položaj, dokazati, da je ogrožanje tega položaja odslej gotovo. Zato se tožeča stranka za utemeljitev svojega interesa glede zahteve za razglasitev ničnosti in/ali spremembo izpodbijanega akta ne more sklicevati na prihodnje in negotove položaje (sodbi Splošnega sodišča z dne 17. septembra 1992 v zadevi NBV in NVB proti Komisiji, T-138/89, Recueil, str. II-2181, točka 33, in z dne 14. aprila 2005 v zadevi Sniace proti Komisiji, T-141/03, ZOdl., str. II-1197, točka 26, in zgoraj v točki 77 navedena sodba Socratec proti Komisiji, točka 39).

⁸⁰ Nazadnje je treba spomniti, da mora po sodni praksi tožeča stranka predložiti dokaz za svoj pravni interes, ki je bistveni in prvi pogoj za vsa pravna sredstva pred sodišči (glej v tem smislu in po analogiji sklep Sodišča z dne 31. julija 1989 v zadevi S. proti Komisiji, C-206/89 R, Recueil, str. 2841, točka 8; sklep Splošnega sodišča z dne 30. aprila 2003 v zadevi Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke proti Komisiji, T-167/01, Recueil, str. II-1873, točka 58, in zgoraj v točki 79 navedena sodba Sniace proti Komisiji, točka 31).

- 81 Komisija je v obravnavani zadevi na obravnavi navedla nova dejstva, ki so se zgodila po vložitvi tožbe in potrjujejo, da je tožeča stranka izgubila pravni interes, ker je družba Alliance One v celoti plačala znesek globe, ki jima je bila naložena, ne da bi proti tožeči stranki uveljavljala pravico do vračila dela plačanega zneska te globe.
- 82 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ni sporno, da je družba Alliance One februarja 2006 plačala celoten znesek globe, ki jo je njej in tožeči stranki naložila Komisija, tožeča stranka pa je bila solidarno odgovorna samo za del navedenega zneska, in sicer za 3,99 milijona EUR, in da tistega dne proti tožeči stranki ni uveljavljala pravice do vračila dela plačanega zneska globe. Poleg tega je treba ugotoviti, da je tožeča stranka od julija 2006 v likvidaciji in da je bila od maja 2007 v postopku dogovarjanja z upniki pred Tribunale fallimentare di Roma, ki še vedno poteka, o teh dejstvih pa tožeča stranka Splošnega sodišča ni obvestila na svojo pobudo.
- 83 Prav tako je treba opozoriti na to, da želi tožeča stranka s tožbenimi predlogi na eni strani doseči delno razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, ker naj bi Komisija v zvezi z njo napačno uporabila obvestilo o ugodni obravnavi, ker naj ji ne bi priznala popolne imunitete takrat, ko je odločila, da je ne prizna družbi Deltafina, in ker naj bi se za približno en mesec zmotila pri določitvi trajanja njenega sodelovanja pri omejevalnem sporazumu, na drugi strani pa, podredno, želi doseči znižanje globe, ki jo mora plačati solidarno z družbo Alliance One.
- 84 Vendar se tožba tožeče stranke, kot utemeljeno poudarja Komisija, nanaša v bistvu na znesek globe. Po proučitvi njenih tožbenih razlogov se je namreč izkazalo, da z vsemi utemeljitvami v zvezi s pripisovanjem odgovornosti za svoje določeno ravnanje in pravno presojo tega ravnanja, ki jih ne navaja v podporo glavnemu tožbenemu razlogu, po katerem bi morala biti upravičena do imunitete pred globami, želi doseči samo

to, da se v primeru zavrnitve glavnega tožbenega razloga podredno zmanjša znesek globe, ki jo mora plačati solidarno z družbo Alliance One, in sicer 3,99 milijona EUR. V zvezi s tem je treba ugotoviti tudi, da ji niti morebitna drugačna pravna ocena dejanskega stanja, na katero se sklicuje tožeča stranka, niti presoja domnevno za nekaj tednov krajšega trajanja kršitve, ki se očita zadevnemu podjetju, ne omogoča znižanja zneska globe, ki jo mora plačati solidarno z družbo Alliance One, pod raven, določeno v izpodbijani odločbi.

⁸⁵ Iz tega sledi, da razglasitev ničnosti ali sprememba izpodbijane odločbe, kot predlaga tožeča stranka, v okoliščinah obravnavane zadeve tožeči stranki ne bi prinesla nobene koristi, ker je globo, ki ji je bila naložena, že v celoti plačala družba Alliance One, njena solidarna sodolžnica, in ker ta, čeprav nima nobene pravne povezave s tožečo stranko (glej točko 1 zgoraj), proti njej ni uveljavljala pravice do vračila dela plačanega zneska globe, čeprav je od navedenega plačila minilo že več kot pet let.

⁸⁶ Tožeča stranka kljub temu ocenjuje, da je ohranila pravni interes v tem postopku, ker bi družba Alliance One proti njej še vedno lahko uveljavljala pravico do vračila dela plačanega zneska globe, ne glede na postopek dogovarjanja z upniki v teku.

⁸⁷ V zvezi s tem je treba ugotoviti, da tožeča stranka, ki mora dokazati svoj pravni interes (glej točko 80 zgoraj), ni pravno zadostno dokazala tega, da je imela družba Alliance One do nje terjatev, niti tega, da bi bila družba Alliance One – tudi če bi ta terjatev obstajala – še vedno sposobna ali bi nameravala to terjatev izterjati, ter torej da ima obstoječ in dejanski interes za razglasitev ničnosti in/ali spremembo zneska globe, ki jima je bila naložena z izpodbijano odločbo. V zvezi s tem je trdila samo to, da pogodbe o prenosu delnic družbe ne vsebujejo nobenega izrecnega jamstva za nadomestilo

v njeno korist za kakršno koli globo, ki bi izhajala iz izpodbijane odločbe, in da bi lahko zato družba Alliance One proti njej še vedno uveljavljala pravico do vračila dela plačanega zneska globe, za plačilo katere je bila solidarno odgovorna.

- ⁸⁸ Kot pa je poudarila Komisija, mora dolžnik v skladu s členom 161 italijanskega zakona o stečaju v predlogu za dogovor z upniki med drugim predstaviti analizo in oceno svojih sredstev ter seznam svojih dolžnikov in upnikov, sodni revizor pa mora po uvedbi postopka dogovarjanja z upniki, ki je v bistvu postopek ugotavljanja obveznosti pod nadzorom pristojnega sodišča, v skladu s členom 171 navedenega zakona preveriti seznam upnikov na podlagi računovodskih izkazov, ki morajo biti po členu 174 italijanskega zakona o stečaju predloženi ob vložitvi vloge, pred pozivom upnikom na sestanek. Dolžnik in upniki na navedenem sestanku, ki mu predseduje sodnik, v skladu s členom 175 navedenega zakona med drugim proučijo obstoj terjatev v stečaju (glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Légerja k sodbi Sodišča z dne 5. junija 2003 v zadevi Komisija proti Italija, C-145/01, Recueil, str. I-5581, I-5583, točka 79).

- ⁸⁹ Poleg tega ni sporno, da družbe Alliance One v računovodskih izkazih tožeče stranke ni med njenimi upniki in da je ni na seznamu upnikov, ki ga je sestavila tožeča stranka in v skladu s členom 161 italijanskega zakona o stečaju preveril sodni revizor v okviru postopka dogovarjanja z upniki pri Tribunale fallimentare di Roma.

- ⁹⁰ Poleg tega teza tožeče stranke, po kateri ji v računovodskih izkazih ni bilo treba navesti terjatve družbe Alliance One do nje in te ni bilo treba vpisati na seznam upnikov, ni dokazana, nima podlage v italijanskem zakonu o stečaju niti v italijanskem civilnem

zakoniku, na katera se sklicuje, v vsakem primeru pa je tudi jasno, da je cilj vsakega dogovora z upniki v bistvu sporazum z vsemi upniki po tem, ko se predstavi natančen prikaz finančnega položaja družbe pod nadzorom sodišča, da se prepreči njen stečaj. Sicer pa bi lahko v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, družba Alliance One po tem, ko je plačala celoten znesek globe, ki jima je bila naložena z izpodbijano odločbo, prav na podlagi navedene odločbe proti tožeči stranki takoj uveljavljala pravico do vračila dela plačanega zneska globe, kar je tudi potrdila v dopisu z dne 30. marca 2011. Kakor koli, kot je bilo navedeno v točki 88 zgoraj, italijanski zakon o stečaju določa, da se obstoj terjatev v stečaju presoja in obravnava na sestanku upnikov.

- ⁹¹ Sicer pa tožeča stranka, čeprav je družbo Alliance One opredelila kot „prejšnjega upnika“ v smislu člena 184 italijanskega zakona o stečaju, ni navedla nobenega pojasnila v zvezi s tem ali z razlogi, zaradi katerih družba Alliance One ni niti poskušala prijaviti svoje terjatve v navedenem postopku niti temu postopku ni nasprotovala, čeprav bi taka terjatev, katere znesek je bil precej višji od zneskov vseh dejansko prijavljenih terjatev, lahko morda vplivala na odločitev preostalih upnikov glede strinjanja s predlogom dogovora z upniki, ki ga je pripravila. Če bi bila torej terjatev družbe Alliance One prijavljena, bi imela nezanemarljiv vpliv na dogovor z upniki, ki ga je potrdilo Tribunale fallimentare di Roma.

- ⁹² Prav tako je treba ugotoviti, da po zatrjevanju tožeče stranke, čeprav so pogajanja o nakupu delnic potekala po tem, ko je Komisija poslala uradno obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, v določbah sporazumov o prenosu teh delnic njenim trenutnim delničarjem ni nikjer izrecno omenjen upravni postopek, v katerem je bila izdana izpodbijana odločba, niti ne vsebujejo nobenega jamstva ali nadomestila v njeno korist za morebitno globo, ki bi ji jo naložila Komisija. Kljub temu pa iz spisa izhaja, da tožeča stranka po tem, ko se je seznanila z zneskom globe, ki jo je morala plačati solidarno z družbo Alliance One in presega vrednost njenih delnic, ni poskušala

pridobiti nobenega nadomestila od družbe Alliance One za nerazkritje informacij. Nasprotno, v predlogu za dogovor z upniki se je pritožila, da družba Alliance One med pogajanjem o navedenem prenosu delnic ni razkrila drugih „dejstev in okoliščin, ki so se pozneje izkazali za škodljive“. Iz spisa izhaja tudi, da je nekaj mesecev po vložitvi navedenega predloga za dogovor z upniki v zvezi s tem pri Tribunale civile di Roma (civilno sodišče v Rimu) vložila tožbo zoper družbo Intabex – hčerinsko družbo družbe Alliance One, ki ji je prenesla delnice –, s katero je od nje zahtevala plačilo 7,3 milijona EUR, in da družba Alliance One ni vložila niti nasprotne tožbe zaradi vračila dela plačanega zneska globe.

- ⁹³ Na podlagi navedenega ni izključeno, da je družba Alliance One prevzela plačilo dela globe, ki pripada tožeči stranki, ali da se je s tem odrekla, da od te zahteva vračilo.

- ⁹⁴ Poleg tega je treba ugotoviti, da ne samo, da kot je bilo ugotovljeno v točki 47 zgoraj, družba Alliance One proti tožeči stranki ni uveljavljala pravice do vračila dela plačanega zneska globe, ampak v dopisu z dne 30. marca 2011 niti ni izrecno navedla, ali in kdaj namerava vložiti tako tožbo. V zvezi s tem je pomembno pojasniti, da je v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka v dopisu z dne 6. januarja 2011, take vrste dogovor z upniki, ki ga je izbrala, in sicer odsvojitvev premoženja, v bistvu namenjen stečaju dolžnika zaradi skupnega poplačila terjatev upnikov in povzroči prenehanje delovanja. Tej presoji tožeča stranka ni nasprotovala, sicer pa jo jasno potrjujejo tudi bilanci za poslovni leti 2008 in 2009, ki ju je v spis predložila Komisija.

95 Dodati je treba, – kot navaja Komisija – da se obravnavanega postopka ne omenja v podrobnem poročilu z dne 14. aprila 2011 o finančnem položaju tožeče stranke, ki ga je likvidacijski upravitelj predložil upniškemu odboru, pa čeprav se v navedenem poročilu omenja določeno število drugih sporov, ki potekajo. To torej potrjuje to, da tožeča stranka – v nasprotju s tem, kar trdi sama – izida obravnavanega postopka ni štela za pomembnega niti za njeno prihodnost niti za njene upnike.

96 Poleg tega je treba, kar zadeva – prvič – trditev tožeče stranke, da bi, če bi bilo družbi Alliance One v zadevi T-25/06 ugodeno, ostala edina odgovorna za plačilo 3,99 milijona EUR, ugotoviti, da je Splošno sodišče s sodbo z dne 9. septembra 2011, ki je bila razglašena v navedeni zadevi, zavrnilo tožbo družbe Alliance One za razglasitev ničnosti in da ta posledično ostaja solidarno odgovorna za plačilo navedenega zneska, ki ga je sicer že plačala februarja 2006.

97 Kar zadeva – drugič – trditev tožeče stranke, da njen pravni interes izhaja iz njene temeljne pravice do dostopa do sodišča, ki jo izpeljuje iz člena 6 EKČP, kakor je potrjen v členu 47 Listine o temeljnih pravicah, je treba najprej spomniti, da je pravni interes bistveni in prvi pogoj za vsa pravna sredstva pred sodišči (glej točko 80 zgoraj). Poleg tega je treba ugotoviti, da pravica do sodišča, katere posebni vidik je pravica do dostopa do sodišča, ni brezpogojna, saj lahko zanjo veljajo implicitno dovoljene omejitve, zlasti v zvezi s pogoji za dopustnost tožbe. Te omejitve pa ne smejo ovirati prostega dostopa posameznika na način ali do te mere, da je kršeno bistvo njegove pravice do sodišča. Njihov cilj mora biti legitimen, obstajati pa mora tudi primerno sorazmerje med uporabljenimi sredstvi in zastavljenim ciljem (glej v tem smislu po analogiji sklep

Splošnega sodišča z dne 16. novembra 2010 v zadevi Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert proti Komisiji, C-73/10 P, ZOdl., str. I-11535, točka 53).

- ⁹⁸ Vendar ni mogoče trditi, da je tak bistveni in prvi pogoj za vsa pravna sredstva pred sodišči, kot je pravni interes, s katerim se poskuša med drugim zagotoviti učinkovito sodstvo, in njegova uporaba, v obravnavanem primeru tožeči stranki preprečil uveljavljanje razpoložljivih pravnih sredstev zoper izpodbijano odločbo (glej v tem smislu po analogiji zgoraj v točki 97 navedeni sklep Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert proti Komisiji, točka 55).
- ⁹⁹ Čeprav se namreč zahteva po pravnem interesu lahko zdi kot omejitev pravice do sodišča, ta pogoj očitno ni poseg v bistvo navedene pravice, saj se z zahtevo, po kateri mora imeti tožeča stranka ob vložitvi tožbe in do razglasitve sodne odločbe pravni interes za ukrepanje zoper akt, ki ji domnevno škoduje, uresničuje legitimni cilj, ki je končno v tem, da se v interesu učinkovitega sodstva prepreči, da bi sodišče Unije obravnavalo popolnoma teoretična vprašanja, katerih rešitev ne bi imela pravnih posledic, ali kot je to v obravnavani zadevi, ki tožeči stranki ne bi prinesla nobene koristi.
- ¹⁰⁰ Kar zadeva, tretjič, nevarnost, da bi tretji vložili odškodninske tožbe zoper tožečo stranko pri nacionalnih sodiščih, je treba najprej opozoriti na to, da ni bilo dokazano, da je poseg v pravni položaj tožeče stranke že gotov v smislu sodne prakse (glej točko 79 zgoraj). Tudi če bi bilo namreč ravnanje zadevnega podjetja, ki se med drugim pripisuje tožeči stranki, lahko izvor aktov, ki lahko povzročijo odgovornost te po veljavnem nacionalnem pravu, je treba ugotoviti, da je morebitna odškodninska tožba pri nacionalnem sodišču neodvisna od morebitne razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe. V vsakem primeru pa tožeča stranka ni predložila dokazov, s katerimi bi dokazala, pod kakšnimi pogoji bi se v obravnavani zadevi zaradi morebitne razglasitve izpodbijane odločbe za nično izognila vsakršni nevarnosti, da bi tretje domnevno oškodovane osebe proti njej pri nacionalnem sodišču vložile odškodninsko tožbo. V zvezi s tem je treba poleg tega ugotoviti, da je tožeča stranka v spis k svojim

dopisoma z dne 20. maja in 13. julija 2011, torej *in tempore suspecto*, priložila samo dopise, v katerih se skupaj s tremi drugimi predelovalci, na katere se nanaša izpodbijana odločba, pojavlja kot naslovniki in ki vsebujejo odškodninski zahtevek zadruga proizvajalcev tobaka, trenutno v likvidaciji, s sedežem v deželi Lecce (Italija). Taki dopisi – od katerih eden ne vsebuje niti datuma pošiljanja in ga je tožeča stranka prejela šele po tem, ko je postal njen pravni interes v obravnavani zadevi vprašljiv – ne dokazujejo obstoja odškodninske tožbe tretjih oseb, oškodovanih zaradi nezakonitega ravnanja, ki se navaja v izpodbijani odločbi. Sicer pa obravnavani postopek glede na to, da tožeča stranka ni izpodbijala ugotovitve Komisije iz izpodbijane odločbe v zvezi s storjeno kršitvijo podjetja, katerega ravnanje je bilo pripisano družbi Alliance One in njej sami, nikakor ni povezan z morebitno tožbo tretjih oseb na podlagi dokazov in ugotovitev iz navedene odločbe. Nazadnje je treba še ugotoviti, da tudi če bi se take tožbe morda v prihodnosti dejansko vložile zoper tožečo stranko, zanjo nikakor ne bi imele materialnih posledic, ker ni več sposobna plačati niti trenutnih upnikov.

¹⁰¹ Četrtrič, čeprav se tožeča stranka opira na to, da morajo njeni poslovodje in zdaj njen likvidacijski upravitelj na podlagi italijanskega prava varovati interese upnikov pred vsakršnimi mogočimi okoliščinami, pa ni dokazala, kako naj bi ji taka obveznost, če obstaja, dajala pravni interes za nadaljevanje tega postopka. Poleg tega je ta trditev v nasprotju s pristopom likvidacijskega upravitelja v postopku dogovarjanja z upniki, saj ta – kot izhaja iz spisa – tudi ni obvestil upnikov, sodnega revizorja ne Tribunale fallimentare di Roma o obstoju tega postopka (glej točko 95 zgoraj).

- 102 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da tožeča stranka ni dokazala obstoječega in dejanskega pravnega interesa za nadaljevanje tega postopka. Zato o tej tožbi ni treba več odločiti.

Stroški

- 103 Člen 87(6) Poslovnika določa, da če se postopek ustavi, o stroških odloči Splošno sodišče po svoji presoji.
- 104 V obravnavani zadevi tožeča stranka ni izkazala lojalnosti do Splošnega sodišča, saj ga najprej pred začetkom ustnega postopka ni obvestila o svoji likvidaciji, potem pa ga kljub ukrepom procesnega vodstva, sprejetim po obravnavi, ni seznaniła s tem, da je bil leta 2007 v zvezi z njo uveden postopek dogovarjanja z upniki, ki je še potekal pri Tribunale fallimentare di Roma. Splošno sodišče se je namreč šele po proučitvi dokumentov, ki jih je predložila Komisija v prilogi k svojim stališčem z dne 21. februarja 2011 (glej točko 44 zgoraj) seznaniło s tem, da je tožeča stranka v takem postopku.
- 105 Poleg tega je moralo Splošno sodišče zaradi pomanjkljivih pojasnil v nekaterih odgovorih tožeče stranke večkrat odrediti ukrepe procesnega vodstva, ki so se med drugim nanašali na dejansko stanje precej pred obravnavo, zaradi česar je bil ustni postopek otežen in se je pozneje končal.
- 106 Glede na zgornje ugotovitve je treba tožeči stranki naložiti plačilo njenih stroškov in tistih, ki jih je priglasila Komisija.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. O tožbi ni več treba odločiti.**
- 2. Družbi Mindo Srl se naloži plačilo stroškov.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 5. oktobra 2011.

Podpisi